

Implementation This model is primarily designed to be used by developers during lectures and seminars teaching in “International Economics”. It has also implementation after reworking by government officials for sovereign debt policy. It is especially important to develop the National Strategy of educational factor influence on sovereign risk rate.

Conclusions.

1. The financial globalization has drastically shifted our view on sovereign debt. The fear to get into “debt trap” due to external debt trap diplomacy is based on “commodity – based approach”.
2. The possible “white elephant” for Ukrainian economy is the elements of modern transport infrastructure restructuring due to the fact of the high share of external loans, involved in it.
3. To avoid the possibility of Minsky moment we need to redirect the attracted investment in real sector for creation of real innovations on the stage of GDP growth and prevent the creation of financial bubbles as a result of redirecting the real investment into financial sector.

References

1. Afonso A., Jalles J. (2019). - Stock Flow Adjustments in Sovereign Debt dynamics: the role of fiscal frameworks. – Econ Pol Working Paper, No. 20.
2. Chellaney B. (2017). - China’s debt – trap diplomacy. – Project syndicate. - Retrieved from: <https://www.project-syndicate.org/commentary/china-one-belt-one-road-loans-debt-by-brahma-chellaney-2017-01>
3. Qi C., Juniper J., Zhag J.X. (2015). - “Minsky moment” and financial fragility: the case of China. – *The journal of developing areas*, Volume 49, Number 6 (Special issue), pp. 279 – 291

Домбровська А.О.

Національний університет «Києво-Могилянська академія»,
студентка МП-1 «Економіка»

ПОРІВНЯННЯ РІВНЯ РОЗВИТКУ НОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ ТА США

Постановка проблеми. Нова економіка диктує новітні умови ринкам, вимагає адаптування до глобальної економіки, яка все більше залежить від розвитку знань та інновацій. В останні роки

лідери різних країн переймаються питанням готовності до нової економіки. Нині у стадію нової економіки впевнено увійшли найрозвинутіші країни - США та Західна Європа. На жаль, в Україні проблематика нової економіки не отримала належної оцінки. Тому, цікавим є дослідження порівняння рівня розвитку нової економіки в Україні та США.

Концептуальні пропозиції щодо її вирішення. Успіх країні забезпечують міцні глобальні зв'язки між державами, робоча сила з більш високою кваліфікацією, гнучкість та динамізм суб'єктів господарювання, використання ними прогресивних цифрових технологій та розвиток технологічних інновацій [1, с. 26; 2]. Для того, щоб виміряти наскільки держава володіє цими чинниками нової економіки, використовуються різного роду показники.

Для порівняння рівня розвитку нової економіки США з Україною було обрано такі індикатори для демонстрації професійних знань обох країн: зайнятість у сільському господарстві, у промисловості та у сфері послуг (% від загальної зайнятості). Як видно з рисунку 1, провідна роль у структурі зайнятості як України, так і США належить сфері послуг, що констатує перехід країн до нової економіки, де головним ресурсом стає творчий працівник, здатний генерувати нові ідеї, створювати і впроваджувати сучасні технології. Наслідком є значні зміни на ринку праці, які проявляються у здешевленні фізичної праці і зростанні вартості інтелектуальної праці [1, с. 8]. Але варто зазначити, що в Україні, все ще сфера сільського господарства є важливою в структурі виробництва, що відображається у зайнятості населення. Відповідно Україна ще не в повній мірі перейшла до нової економіки.

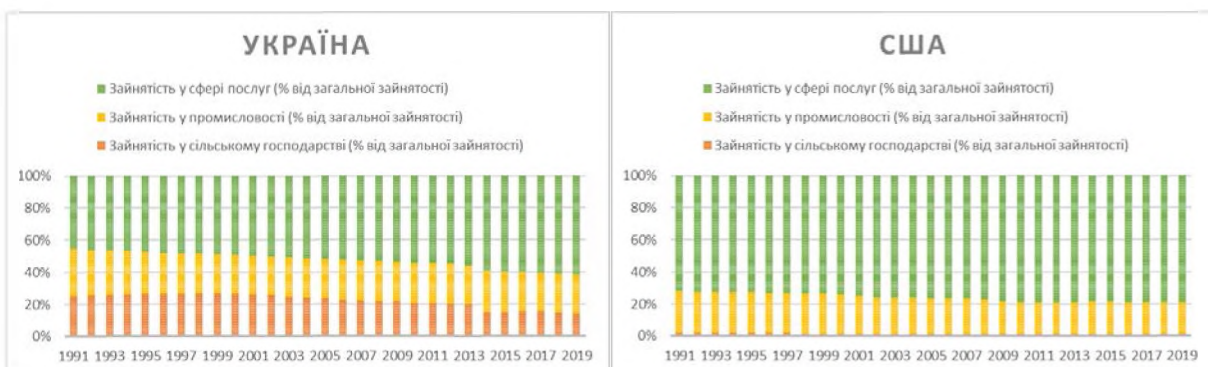

Рис. 1. Частки зайнятих у сферах с/г, промисловості та сфері послуг в Україні та США за 1991-2019 роки (складено автором на основі даних World Bank [3])

Показником глобалізації виступили прямі іноземні інвестиції (ПІІ). США є найбільшим у світі реципієнтом ПІІ. За останнє десятиліття іноземні компанії з більшим бажанням створюють та розширюють діяльність у Сполучених Штатах, ніж американські компанії інвестують за кордон. Таким чином, США продовжують залишатися інноваційним та стабільним ринком із сприятливим бізнес-кліматом. На противагу, українські ПІІ, як правило, залишаються низькими, а чистий приплив у 2019 році дорівнює лише 3,7% від ВВП [3]. Найбільш значними обмеженнями залишаються діловий клімат та корупція.

Економічний динамізм може бути представлений кількістю патентних заявок від резидентів. Динаміка кількості таких заявок зображена на рисунку 2 і демонструє, що у США активно розвивається інноваційний сектор, відповідно збільшується додана вартість вироблених продуктів. А це в свою чергу є наслідком зростаючої значимості знань та інформації як нового виробничого фактора.

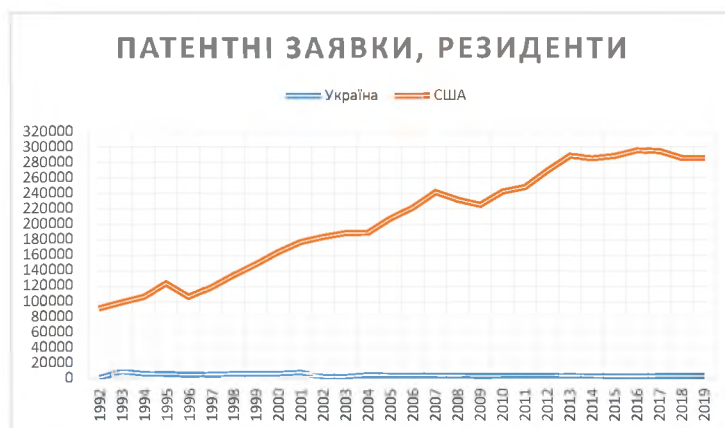

Рис. 2. Кількість патентних заявок від резидентів в Україні та США за 1992-2019 роки (складено автором на основі даних World Bank [3])

Рівень розвитку цифрової економіки можна виміряти кількістю осіб, які користуються Інтернетом. Згідно з рисунком 3, відбувається активний перехід обох країн на нові технології. А основою нової економіки є інформаційні технології, що багатократно збільшують сили і можливості інтелекту людини.

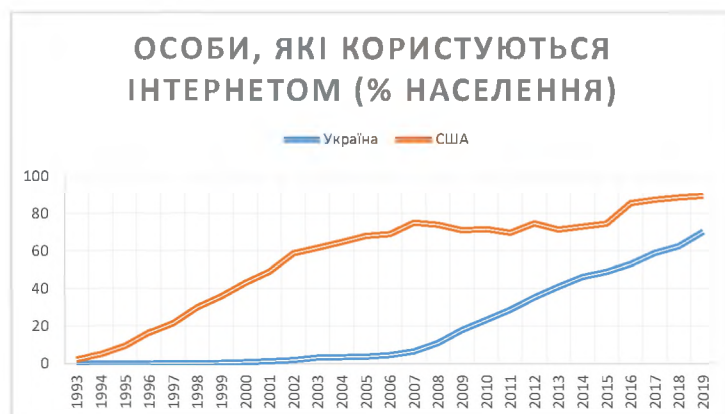

Рис. 3. Кількість осіб, які користуються Інтернетом (% населення) в Україні та США за 1993-2019 роки (складено автором на основі даних World Bank [3])

Останній індикатор, який був проаналізований, - це розвиток технологічних інновацій. Його було виміряно кількістю дослідників в сфері НДДКР та витратами на НДДКР (% від ВВП). Рисунок 4 доводить, що США характеризується інноваційним типом розвитку, на відміну від України, тому що кількість американських дослідників інновацій не тільки у 4 рази більше, ніж українських, але й спостерігається тенденція росту. Витрати на НДДКР у США більше у 2,5 рази та в Україні з кожним роком їх частка у ВВП скорочується. Це перешкоджає становленню нового інноваційного типу розвитку, що поєднує індустріальні та інформаційні технології в Україні.

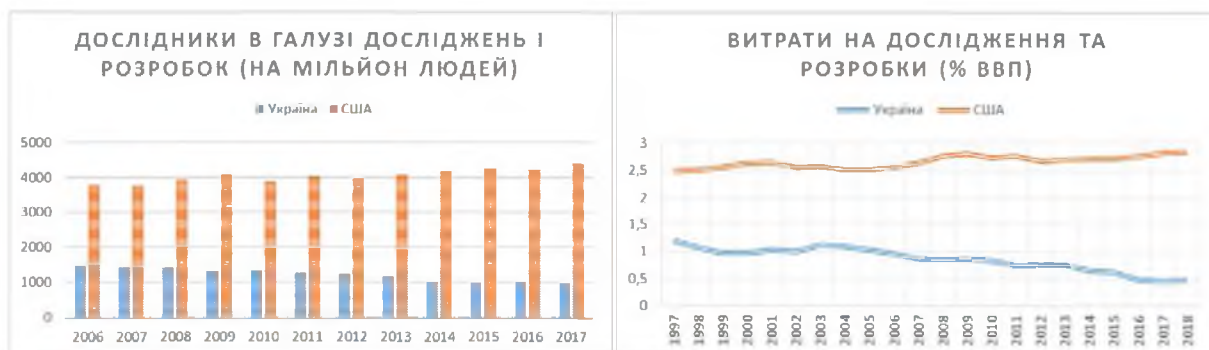

Рис. 4. Кількість дослідників в галузі НДДКР та витрати на НДДКР (% ВВП) в Україні та США за 1997-2018 роки (складено автором на основі даних World Bank [3])

Отже, США можна охарактеризувати як країну з високим рівнем розвитку нової економіки. У ній розвинуті на високому рівні всі фактори нової економіки – знання, технології та інформація. Для подальшого розвитку нової економіки США потрібні підтримка та оптимізація існуючого стану, стимулювання подальшого розвитку високотехнологічних галузей та підприємств, сприяння розвитку регіональної та інформаційної інфраструктури. Україна ж має низькі показники за складовими нової економіки, але має можливість покращити їх. До можливих напрямків розвитку нової економіки можна віднести: мобілізацію внутрішніх резервів країни та розробку заходів для залучення зовнішніх інвестицій, стимулювання інноваційної активності, розвиток інноваційного та інформаційного середовища, сприяння взаємодії між учасниками ринків знань, технологій та інформації, кооперацію науки та бізнесу, розвиток людського капіталу.

Список літератури

1. Чирак, І. М. Нова економіка: навч. посіб. / І. М. Чирак, відп. за вип. В. В. Козюк. - Тернопіль: ТНЕУ, 2016. - 236 с.
2. Robert D. Atkinson. The 2020 State New Economy Index [Електронний ресурс] / Robert D. Atkinson, Caleb Foote // Information Technology & Innovation Foundation. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://itif.org/publications/2020/10/19/2020-state-new-economy-index>.
3. Офіційний сайт The World Bank Data. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://data.worldbank.org/>.

Іванова Н.Ю.

Національний університет «Кієво-Могилянська академія»,
к.е.н., доц., доцент кафедри економіки

ЕКОСИСТЕМА СТАРТАПІВ

Дослідження, які були проведені українськими науковцями, показали, що в Україні наявні основні ознаки креативної економіки. До цих ознак відносяться креативні індустрії, креативний клас та підприємці – стартапери.

Досвід багатьох країн доводить, що ключовим фактором розвитку креативної економіки є креативний людський капітал, який включає в себе підприємців – інноваторів, які для впровадження своїх ідей засновують стартапи.

Докорінною відмінністю стартапів від інших видів бізнесу є те, що стартап – це бізнес – структура, яка заснована на революційних інноваціях, призначенням якої є вирішення конкретної проблеми шляхом представлення нового продукту чи послуги в умовах крайньої невизначеності. А це означає, що стартап – це тимчасова форма організації, яка призначена для пошуку бізнес – моделі, що відтворюється і масштабується. Враховуючи інноваційну сутність стартапів та їх вплив на креативну економіку, можна стверджувати, що стартапи є стратегічно важливою складовою розвитку креативної економіки.

Як показали дослідження, Україна поступово піднімається у рейтингу країн з розвинутою культурою стартап - проектів. Щороку з'являються 300 - 500 нових стартапів, а сумарна кількість стартапів на ринку варіюється близько 900 [1].

За даними сервісу «Startup Ranking», у 2020 році Україна посідала 39 місце серед 194 країн та мала 297 стартапів світового масштабу. Це досить непоганий показник, адже для порівняння